

[Ragnhild Andersen.]

Det tog Værelseudvalget hele 4 Maaneder at komme frem til et Resultat til Trods for, at det hastede — hvis man i det hele taget kan kalde Lovforslaget i Dag et Resultat. Ungdomskommissionens eget Forslag — det eneste Forslag, som denne Kommission stillede — om en foreløbig Løsning af Værelseproblemet for Ungdommen blev at mit Parti fremsat her i Folketinget og kom til Behandling i det samme Udvalg, som nu har afgivet Betænkning, men Udvalget har foranlediget det til sporstøvet at forsvinde. Man aner overhovedet ikke af Udvalgets Betænkning, at det har været behandlet dér, man har droppet det, og det har derfor været nødvendigt for mit Parti at stille Forslaget igen uden for Betænkningen, da vi ikke har været repræsenteret i Udvalget. Derfor var det ogsaa en let Sag at feje det af Bordet, saa meget mere som den højtærede Boligminister og hans Parti selv i Starten gik ind for at kvæle det.

Den højtærede Boligministers Start, hans Udgangsforslag, var præget af den største Beskedenhed og den største Imødekommethed over for de store betalingsdygtige Lejlighedsindehavere. Takken for dette Maadehold høster den højtærede Boligminister i Dag. Det er slet ikke hans eget Barn, der er kommet tilbage fra Udvalget efter fire Maaneders frem og tilbage, det er et helt andet. Det er et Forslag, der bærer Præg af, at det ærede Medlem Fru Kirsten Gloerfelt-Tarp er faldet i Armene paa det ærede Medlem Hr. Aksel Møller og det ærede Medlem Hr. Elgaard og er faldet for Fristelsen baade til at trække Tiden ud og til i betydelig Grad af forringe Lovforslagets Indhold. Mit Parti hører saa ofte i dette Ting, at det ikke nytter at fremsætte de rigtige Synspunkter, og at det er helt ved Siden af at stille de Forslag, man har berettiget Grund til at mene gavner Formaålet bedst. Sidst hørte vi det af det ærede Medlem Hr. Victor Gram ved første Behandling af dette Lovforslag. Han udtalte her i det høje Ting:

„Hvis nogen i denne Sal mener, at man blot ved at fremsætte principielle Synspunkter kan fremskaffe virkelige Resultater angaaende de foreliggende Problemer, tror jeg, at man er tvunget til at erkende, at store Muligheder foreligger der ikke her. Hvis Kommunisterne ønsker at opnaa et Resultat paa Rigsdagen, der giver den boligløse Ungdom en Haandsrækning, kan man ikke i god Tro have fremsat det foreliggende Forslag.“

Jo, sandelig, Forslaget blev fremsat i god Tro, i den gode Tro, at de politiske Par-

tier her paa Rigsdagen vilde give deres fulde Støtte til Forslag, som, vel gennemtænkte, var stillet af deres egne politiske Ungdomsorganisationer, anbefalet som Ungdomskommissionens Forslag var af 5 af de 7 politiske Ungdomsorganisationer, der var repræsenteret i Kommissionen. Som bekendt var det ærede Medlem Hr. Victor Gram selv et af Kommissionsmedlemmerne, der anbefalede Forslaget som den eneste Vej fremover. Det ærede Medlem er nu kommet paa andre Tanker, efter at vi er begyndt at forhandle om Forslaget herinde. Sammen med Boligministeren anbefalede det ærede Medlem for kort Tid siden, at man tog et mindre betydende Forslag, der gik ud paa, at om man havde den økonomiske Evne, kunde man bare betale sig fra at afgive af den Plads, man i Betragtning af de herskende Boligforhold havde i Overflod. Ministeren foreslog oprindelig Ungdomskommissionens milde Fortolkning, ikke dens Forslag, men et Forslag paa Grundlag af dens Skøn, hvorefter der, om alle fik Ret til foruden 1 Værelse pr. Person at beholde 2 Værelser pr. Lejlighed, vilde blive ca. 30 000 Værelser og heraf ca. 10 000 i Hovedstaden. Med Retten til at betale sig fra det, som den højtærede Minister foreslog, vil det sige, at hvis f. Eks. Halvdelen i Hovedstaden vilde foretrække at betale sig fra det, vilde der i bedste Fald blive 5 000 Værelser til Ungdommen her.

Det er berettiget at sige, at Boligministeren lagde for med det største Maadehold. Maa jeg spørge: Hvor er nu Lønnen for dette Maadehold? Hvor er nu Lønnen for den store Beskedenheds Linie, Ministeren anlagde? Hvad gavner det Sagen i Dag, at Spørgsmaalet fra Staten er blevet trukket ned i et Plan, hvor det ikke hører hjemme? Appetitten kommer som bekendt, medens man spiser, og jeg skal love for, at de ærede Medlemmer Hr. Aksel Møller, Hr. Elgaard og Fru Kirsten Gloerfelt-Tarp er gaaet til Bordet med Appetit. Hvis jeg var Boligminister, vilde jeg græde over at se et Forslag i den Grad skamferet. Med Rette kan Ungdommen i Dag spørge deres Partier: Hvorfor foreslog Ministeren ikke, og hvorfor støttede de forskellige Partier ikke Ungdomskommissionens eget reelle Forslag, der var fremsat med den stærke, men overbevisende Motivering, som er at læse i Kommissionsbetænkningen, hvori det hedder:

„Det er kun med Betænknelighed, at man fremsætter et Forslag af denne Art, som griber ind i mange personlige Forhold, men Ungdommens Boligproblem er nu blevet af en saadan Karakter, at